

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Conso||lacione Ivsto-|||rvm

Hillesheim, Ludwig

Coloniae, 1572

VD16 H 3678

De Deo, eiusque ad hominem seruandum æterna propensione, consilio & clementia. Capvt VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60369)

bus ea natura addita sunt, quarum conuersio, atrocis in Deum peccati offensio-
nem, omni subsequenti temporis spatio,
omni seculorum decursu ostenderet. Quā-
tum verò vulnus, illud primorum parentū
fuit? cum subito corporis & animi bonis
exuerentur? proiecti in extrema mala,
quorum grauitatem auferent omnia, in
primis autem sceleris aduersus Deum ad-
missi conscientia, perenni malo torque-
ret. O iacturam ab illo summo bono in-
gentem, casumque tristem generis huma-
ni, interuerso ordine creationis diuinae,
prolapsisq; rebus ad interitum, qui fune-
stus vniuerso mundo fuit.

De deo, eiusque ad hominem
seruandum æterna propensio-
ne, consilio, & clementia.

CAPVT VI.

Perierat ergò in summa salutis ac
rerū desperatione homo, nisi eum bo-
nitas dei æterna esset clementia pro-
B 6 secuta

secuta. Non enim illa præstans ac diuina summi boni natura, opus tantum, quod sua se culpa deformauerat ita abiecit, vt prorsus abdicaret, vicit offensa grauitatē bonitatis immensitas, vt pacto cum homine inuito vitæ & pacis, eum ceu imbecillē

Malac. 2. factum ē sublimi repente in insolitas sordes collapsum, attolleret humo, ac parētis in eum affectione vteretur. Nam erectus & confirmatus est voce diuina, ac celestis ei heros promissus, in cuius virtute malorum posita sanatio esset: cuius quē beneficio, eum ad felicitatem aditum, quem suo ipse vitio sibi abruperat, iterum adsequeretur. Hæc prima, eaque aterna Dei, communis vniuerso hominum generi consolatio fuit, vt firmamentum in illa constitueretur, ad omniū aegritudinum vim auertendam. Sed ne memoria culpæ tam grauis obsolesceret, diræ illæ & pœnæ malorum ac mortis, continuata in omnē generis humani stirpē serie cōstitutæ sunt, vt cū eas iure irrogatas esse, nec suā virtute

virtute depelli posse cognosceret, conuerteret se ad eū, cuius ope salus ipsius contineretur. Ad hoc agendum, ex prima illa lucerationis, radius quidam ei relictus, nec voluntate, etsi languente iam ex illa malitia lue, prorsus est destitutus. Propter offensionis autem magnitudinem effectum fuit, vt humanum genus velut in duo scinderetur, cuius vna pars in Dei cultu acquiesceret, altera prorsus in diuersum tenderet & niteretur. Hanc quidem haustum à diabolo virus sic corruptit, vt se quàm longissimè auerteret à Deo, illam verò etsi grauissimè sauciam fiducia ac votum ingens, tum culpæ agnoscentia, ac pro ea meritorum malorum deprecatio, in officij & religionis obseruatione retinuit. **DEVS** ergo factam & in iustorum hominum mentibus ac familijs retentam spem beneficio eo impleuit, quo nullum est in vniuerso maius, & cuius memoriam in animis hominum, alijs oporteat defixam esse, misso in terras filio ac seruatore **IESV**, qui

B 7 suscepta

suscepta in se peccatorum poena, profuso
 suo sanguine, hostia & placabile sacrifici-
 um offerretur, ut ijs qui ipsum sanctè se-
 querentur, ad felicitatem veram ac coele-
 stem viam aperiret. Eius diuini beneficii
 fructus ad omnia sola terrarum pertin-
 git. Quemadmodum enim hic sol quem
 Sentētia D. videmus, omnia luce sua lustrat ac com-
 Chrysost. plet, sic Dei filius, quantum in eo est, nu-
 minis ac beneficentiae suae splendore illu-
 strat omnem hominem venientem in
 hunc mundum. Quū autem homini dum
 in terris ageret, natura infirmitate ho-
 stis potentia, ac scelere suo vita ratio dif-
 ficillima esset futura, missus est spiritus di-
 uinus, cuius munere via, ac veritas qua ad
 Deum accederetur perspicua & confir-
 mator esset, quiq; eam suppedicaret con-
 solationem vita, quam infirmare nulla
 res posset. Magna est & ampla ex his con-
 sideratio summa autoritas rerum, quae ius-
 te ac clementer effecta à Deo sunt, & e-
 quabili certaquē lege omnium aetati ac
 temporum

temporum spatij mirabiliter gubernantur. Omnia sunt in Deo summa, inque administratione vniuersi admiranda, sed nos nostris verbis vtimur ad ea vt cunque eloquenda, quæ omnem orationem vincunt, & quorum rationem animus noster plene intueri non potest. Tantum autem 1. Corin. 13. lucis homini diuinitus est datum, quantum necesse est, vt ei ad veniam aditus, & ad salutem reditus esse possit. Et si ergo ille rex ac vates diuinus, difficiliorem esse cognitionem celestium rerum, quàm vt Psalm. 139. ipse adsequi, sublimiorem quàm ad eam pertingere posse adseueret, tamen cum se animus ad cælum attollit, incredibilis fulgor exoritur, quo mentes illuminantur, omnium caducarum rerum sollicitudines pelluntur, & vera consolationis sensu pietates implentur.

Bonitatis diuinæ amplior testificatio, eiusque confirmatio ex hominis inijtjs et progressu.

CAPVT VII.

Itaque